

Rättsfallssamlingen

Mål C-568/13

**Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze
mot
Data Medical Service srl**

(begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato)

”Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 92/50/EEG — Artiklarna 1 c och 37 — Direktiv 2004/18/EG — Artiklarna 1.8 första stycket och 55 — Begreppen ’tjänsteleverantör’ och ’ekonomisk aktör’ — Offentligt universitetssjukhus — Inrättning som är en juridisk person och har företags- och organisationsautonomi — Huvudsakligen icke vinstdrivande verksamhet — Institutionellt syfte att tillhandahålla hälso- och sjukvårdstjänster — Möjlighet att tillhandahålla motsvarande tjänster på marknaden — Rätt att delta i ett upphandlingsförfarande”

Sammanfattning – Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 december 2014

1. *Tillnärmning av lagstiftning — Förfaranden för offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 92/50 — Uteslutning från att delta — Nationell lagstiftning varigenom ett offentligt sjukhus som är behörigt att tillhandahålla vissa tjänster på marknaden utesluts från att delta i ett förfarande för offentlig upphandling av samma tjänster — Otillåtlighet*

(Rådets direktiv 92/50, artiklarna 1, a och c, och 26.2)

2. *Tillnärmning av lagstiftning — Förfaranden för offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 92/50 — Tilldelning av kontrakt — Nationell lagstiftning som tillåter deltagandet av anbudsgivare som erhåller statlig finansiering som gör det möjligt för de att lämna anbud som det är omöjligt att konkurrera med — Tillåtet — Villkor — Den upphandlande myndighetens skyldighet att pröva huruvida ett anbud är onormalt lågt — Räckvidd — Omständigheter som ska beaktas*

(Rådets direktiv 92/50, artikel 37)

1. Artikel 1 c i rådets direktiv 92/50 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster utgör hinder för en nationell lagstiftning som utesluter ett offentligt sjukhus från att delta i offentliga upphandlingsförfaranden på den grunden att det utgör ett offentligt ekonomiskt organ, om och i den utsträckning sjukhuset får verka på marknaden i enlighet med sina institutionella och stadgenliga syften.

Det framgår nämligen av både unionsbestämmelserna och av rättspraxis att varje person eller enhet som, med beaktande av de villkor som uppställs i ett meddelande om offentlig upphandling, anser sig vara lämpad att säkerställa att kontraktet genomförs, får lämna anbud eller anmäla sig som anbudssökande. Detta gäller oberoende av om personen eller enheten har ställning som privat- eller offentligrättsligt subjekt och oberoende av om personen eller enheten är stadigvarande verksam på marknaden eller enbart vid enstaka tillfällen. I detta hänseende har medlemsstaterna, såsom framgår av

artikel 26.2 i direktiv 92/50, visserligen rätt att låta vissa kategorier av ekonomiska aktörer leverera vissa tjänster och kan bland annat tillåta, eller inte tillåta, sådana enheter att bedriva verksamhet på marknaden beroende på huruvida den aktuella verksamheten är förenlig eller inte med deras institutionella och stadgeenliga syften. Om och i den mån dessa enheter får erbjuda vissa tjänster på marknaden mot betalning, även tillfälligt, kan medlemsstaterna emellertid inte föreskriva att det är förbjudet för dessa att delta i upphandlingsförfaranden som avser tillhandahållande av samma tjänster. Ett sådant förbud skulle nämligen inte vara förenligt med artikel 1 a och c i direktiv 92/50.

(se punkterna 35, 36, 38 samt domslutet 1)

2. Bestämmelserna i direktiv 92/50 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, och särskilt de allmänna principerna om fri konkurrens, icke-diskriminering och proportionalitet, vilka utgör grunden för direktivet, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som gör det möjligt för ett i ett upphandlingsförfarande deltagande offentligt sjukhus att lämna ett anbud som det är omöjligt att konkurrera med, till följd den statliga finansiering som sjukhuset erhåller. Inom ramen för granskningen enligt artikel 37 i direktivet av huruvida ett anbud är orimligt lågt, får den upphandlande myndigheten emellertid beakta den omständigheten att en sådan inrättning erhåller statlig finansiering, mot bakgrund av möjligheten att förkasta anbudet.

Under vissa särskilda förhållanden har den upphandlande myndigheten visserligen en skyldighet, eller i vart fall en möjlighet, att ta hänsyn till att bidrag lämnas, särskilt om det är fråga om stöd som strider mot fördraget, och att i förekommande fall utesluta anbudsgivare som erhåller sådant stöd. Det är emellertid så, att eftersom artikel 37 i direktiv 92/50 inte innehåller någon definition av begreppet "orimligt lågt anbud", ankommer det på medlemsstaterna och särskilt på de upphandlande myndigheterna att fastställa sättet att beräkna en tröskel för vad som ska anses orimligt och därmed utgöra ett "orimligt lågt anbud" i den mening som avses i artikeln. När den upphandlande myndigheten granskar huruvida ett anbud är orimligt lågt kan den i syfte att säkerställa en sund konkurrens beakta inte bara omständigheterna i artikel 37.2 i direktiv 92/50, utan även alla relevanta faktorer som hänför sig till den aktuella tjänsten.

I övrigt kan den omständigheten att den offentliga inrättningen har separat bokföring för verksamhet som bedrivs på marknaden och annan verksamhet göra det möjligt att granska huruvida ett anbud är orimligt lågt på grund av att det finns ett inslag av statligt stöd. Om sådan separat bokföring saknas, kan den upphandlande myndigheten emellertid inte av detta dra slutsatsen att ett sådant anbud möjliggjordes av ett bidrag eller statligt stöd som strider mot fördraget.

(se punkterna 44, 45, 49–51 samt domslutet 2)